

Verslag themabijeenkomst armoede en eenzaamheid

Georganiseerd door Assadaaka, St. Onze Hoop en NOMA

Wanneer: Maandag 21 september, Waar: De Meevaart – Balistraat 48a (Indische buurt in Zeeburg)

Info: Ahmed El Mesri, infoassadaaka@gmail.com, Tel. 020 – 7525131 (kantoortijd) of 06-10112691, www.vriendschapassadaaka.web-log.nl

Stichting Onze Hoop

Nederlandse Bond Oudere Migranten Actief

Assadaaka werkt veel samen met haar partners, Stichting Onze Hoop (www.comiteonzehoop.web-log.nl), de NOMA, de Nederlandse bond voor Oudere Migranten Actief (www.noma-amsterdam.nl).

Maandag 21 september organiseerde de multiculturele vereniging voor vriendschap Assadaaka een themabijeenkomst waarbij armoede en eenzaamheid centraal stonden. Omdat het tevens de internationale dag van de vrede was, werd er ook aandacht geschonken aan de band die er bestaat tussen vrede en welvaart en het ontbreken van vrede als medeoorzaak van armoede. De avond had een feestelijk tintje meegekregen, omdat tevens het suikerfeest gevierd werd.

Rond half acht hadden de geïnteresseerden, ruim veertig in totaal, zich verzameld in de grote zaal van de Meevaart, waar tafels klaarstonden met drankjes en versnaperingen. Caroll Sastro, medewerkster van Assadaaka, leidde de avond en nam het woord. Zij heette de aanwezigen welkom en vertelde wat het doel was van de avond.

Enthousiaste bezoekers

Caroll Sastro zorgt voor de inleiding

Vervolgens gaf zij het woord aan de voorzitter van de vereniging, de heer Ahmed El Mesri. Hij nam hierop het woord en sprak de volgende rede:

Ahmed El Mesri

Vandaag is in veel opzichten een bijzondere dag: niet alleen is het de internationale dag voor de vrede, ook wordt er uitgebreid in de hele wereld het suikerfeest gevierd. In veel opzichten een moment voor bezinning, want de internationale dag voor de vrede en het suikerfeest zijn weliswaar feesten, maar daarnaast net zo goed momenten voor herdenking. Daar willen wij vandaag dan ook een moment bij stilstaan. Bij de vrede, waar de meeste mensen zo naar snakken, de vrede die onmisbaar is voor een verbetering van ons bestaan hier op aarde; en bij de armoede die de andere kant is van de overvloed die wij in deze dagen van feestvieren niet moeten vergeten. Want in de vastenmaand, de ramadan, denken wij aan de mensen die het minder hebben dan wij, mensen die niet alleen gedurende de dag niet kunnen eten, maar ook gedurende de nacht, en niet voor een periode van 30 dagen, maar gedurende 365 dagen per jaar. En nu wij allemaal het definitieve breken van die vasten vieren, in het suikerfeest, wil dat niet zeggen dat wij die mensen opeens vergeten. En helaas, ook al komt echte honger in ons eigen land niet voor, armoede die aan honger ten grondslag ligt, kennen wij hier ook wel degelijk. En ook daar willen wij aandacht voor vragen: want armoede is de oorzaak van veel misstanden. Honger is daar één van, maar ook verminderde weerstand, een slechte gezondheid, en op het sociale vlak: eenzaamheid. Want het is vaak moeilijk voor mensen die weinig hebben, om naar buiten te treden, om zich onder de mensen te begeven, om mee te doen aan het sociale leven. Naar buiten gaan, meedoen aan het sociale leven kost bijna altijd wel iets en voor de meeste mensen die niet veel hebben is het veiliger en goedkoper om maar thuis te blijven.

Daarom moeten deze dagen in het teken staan van vrede, want vrede leidt tot een goed gebruik van de middelen die ons ter beschikking staan, de middelen die de aarde ons verschaft om ons bestaan niet alleen mogelijk, maar ook aangenaam te maken; en als wij al die middelen die ons ter beschikking staan, in vrede en harmonie kunnen gebruiken, dan kunnen we een einde maken aan de armoede; in eerste instantie de armoede die wij in onze eigen omgeving ervaren – want het oude gezegde: Verbeter de wereld, begin bij jezelf geldt nog onverminderd – en daarna de armoede die zich verder weg bevindt, in een andere straat, in een andere wijk, een andere stad, een ander land en tenslotte zelfs in een ander werelddeel. En als wij de armoede weg kunnen nemen, dan hebben wij ook een belangrijke oorzaak van de eenzaamheid weggenomen.

Het is dan ook mooi dat het suikerfeest dit jaar samenvalt met de internationale dag van de vrede: wij hebben gezamenlijk de afgelopen maand de armoede in de wereld herdacht met het vasten, wij hebben gezamenlijk dagelijks het breken van de vasten gevierd, en nu vieren wij gezamenlijk het einde van de ramadan en maken ons klaar voor de internationale vrede waarvan wij hopen dat die nu daadwerkelijk in

zicht komt. Die vrede is onmisbaar, zoals ik net betoogd heb, voor het beëindigen van de armoede en die is weer een vereiste om te komen tot gezamenlijkheid en niet meer eenzaam zijn.

Mensen moeten samenwerken, samenwonen, samenleven, en niet alleen zijn, niet afgezonderd; en zeker niet wanneer die afzondering en dat alleen zijn voortkomen uit een ongevraagde situatie. Want de meeste mensen die eenzaam zijn, hebben hier niet vrijwillig voor gekozen, maar zijn, vaak zonder dat ze het bewust meegemaakt hebben, door omstandigheden in deze situatie geraakt.

Verzamelpunt

Deze avond staan wij stil bij de band die er is tussen mensen, zoals wij altijd bij Assadaaka stilstaan bij de dingen die mensen verbinden en niet bij de dingen die ons scheiden. En wanneer er nog altijd dingen zijn die ons scheiden, dan is het onze taak, zelfs onze plicht, als leden van de gemeenschap waarvan wij deel uitmaken, deze scheidlijnen te overschrijden en te komen tot nieuwe samenlevingsverbanden. Daarom hebben wij u in onze oproep tot deze bijeenkomst gevraagd om één of meer voedselproducten mee te nemen, zodat wij die kunnen geven aan hen in onze eigen omgeving die wel wat extra's kunnen gebruiken. Dat is meer dan alleen een mooi gebaar: het maakt ons ervan bewust, zoals wij dat de afgelopen maand gedaan hebben en dat het komende jaar ook zullen blijven doen, dat er mensen zijn die hulp nodig hebben, die een steuntje in de rug kunnen gebruiken. Wij vergroten hiermee het onderlinge begrip, de onderlinge verstandhouding en leveren op deze manier onze eigen bijdrage aan een wereld waarin vrede niet meer een illusie is. Ik wens u allen een bijzondere avond toe.

De heer Jan Grijpma deelt zijn eenzame momenten met de toehoorders.

Na deze woorden nam Caroll opnieuw het woord. Het was in eerste instantie de bedoeling dat een woordvoester van de voedselbank nu enkele woorden zou spreken, maar zij moest, in verband met ziekte, verstek laten gaan. Daarom was Jan Grijpma, medewerker en naar eigen zeggen 'klusjesman' van de voorzitter van de vereniging, gevraagd een paar woorden te spreken. Hij deed dit op bevlogen wijze, vertelde over de dingen die hij in zijn eigen leven meegemaakt had en hoe hij momenten van eenzaamheid in zijn leven omgebogen had tot gebeurtenissen die de rest van zijn leven in positieve zin beïnvloed hebben. Op zijn vraag aan het publiek of er ook mensen waren die dergelijke ervaringen meegemaakt hadden, vertelde één van de aanwezigen hoe hij gedurende een periode van dakloosheid nieuwe mensen ontmoet had en nieuwe vriendschappen gemaakt had; de teneur voor de avond is hiermee gezet: ook op het eerste gezicht negatieve gebeurtenissen kunnen omgezet worden in ervaringen die iemands verdere leven juist in positieve zin kunnen beïnvloeden.

Na het uitwisselen van een aantal ervaringen van de aanwezigen werd aan iedereen een eenvoudige, doch zeer smakelijke maaltijd geserveerd, en dit alles zoals altijd bij bijeenkomsten van Assadaaka uitstekend verzorgd.

Lekker eten geserveerd door vrijwilligers

Na het eten was er nog een klein half uurtje over, waarin van gedachten gewisseld werd over de noodzaak van voedselbanken en armoedebestrijding in Nederland.

Student waarvan de vader werkt bij de voedselbank in Den Haag, geeft zijn mening over de noodzaak van de voedselbank.

Dat er armoede is, daarover was in ieder geval iedereen het eens; de manier waarop deze aangepakt moet worden, daarover verschilden de zienswijzen nogal. Het is dan ook niet het doel van een bijeenkomst als deze om tot een kant en klare oplossing te komen: de realiteit is te weerbarstig om éénduidige oplossingen aan te dragen. Wel is het bespreekbaar maken van problemen als armoede, eenzaamheid en de mogelijke oplossingen een doel van een avond als deze. Zoals gewoonlijk is Assadaaka hierin ook op deze avond weer met vlag en wimpel geslaagd, mede dankzij de inzet van vele betrokkenen.

Verslag: Erik Haan

Caroll Sastro sluit de avond af.